

- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, skal de økonomiske aktører, der indgår i produktets forsyningskæde — selv om der er tale om aktører, der alene handler som trader, dvs. som mellemmand uden fysisk rådighed over produktet — da betragtes som omfattet af de i spørgsmål a) omhandlede EU-retlige bestemmelser?

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140, s. 16).
- ⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 19.7.2011 om anerkendelse af ordningen »International Sustainability and Carbon Certification« til dokumentation af overensstemmelse med bæredygtighedskriterierne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF og 2009/30/EF (EUT L 190, s. 79).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 15. maj 2017 — Bernhard Schloesser og Petra Noll mod Société Air France SA

(Sag C-255/17)

(2017/C 283/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bernhard Schloesser og Petra Noll

Sagsøgt: Société Air France SA

Præjudicielt spørgsmål

Har retten på det endelige bestemmelsessted kompetence i en sag, som støttes på forordning nr. 261/2004⁽¹⁾, og hvori der er nedlagt påstand om, at et luftfartsselskab skal betale en kompensation, når der på grundlag af en aftale, som er indgået med det transporterende luftfartsselskab, er tale om en forbindelse bestående af to delstrækninger, hvor passageren skal skifte fly, og der opstår en stor forsinkelse på den første delstrækning?

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EØS-relevant tekst) — Erklæring fra Kommissionen (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 15. maj 2017 — E.B. mod Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA

(Sag C-258/17)

(2017/C 283/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E.B.

Sagsøgt: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA

Præjudicielle spørgsmål

1) Er artikel 2 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽¹⁾ (herefter »direktivet«) til hinder for at opretholde den retsskabende virkning af en efter national ret retskraftig administrativ afgørelse inden for disciplinærretten for tjenestemænd (disciplinærafgørelse), hvorved der blev fastsat en pensionering af tjenestemanden med nedsat pension, når

EU-retlige bestemmelser, navnlig direktivet, endnu ikke fandt anvendelse på den nævnte administrative afgørelse på tidspunktet for dens vedtagelse, men

en (tænkt) tilsvarende afgørelse ville være i strid med direktivet, hvis den blev vedtaget inden for dettes anvendelsesområde *ratione temporis*?

2) I bekræftende fald, er det for at tilvejebringe en tilstand uden forskelsbehandling

a) set fra et EU-retligt synspunkt nødvendigt med hensyn til beregningen af pensionen at stille tjenestemanden på samme måde, som hvis han i perioden mellem den administrative afgørelses ikrafttræden og hans lovbestemte pensionsalders indtræden ikke havde været på pension, men derimod i aktiv tjeneste, eller er det

b) til dette formål tilstrækkeligt at anerkende den fulde pension, som den pågældende er berettiget til som følge af pensioneringen på det i den administrative afgørelse nævnte tidspunkt, som rimelig?

3) Afhænger besvarelsen af det andet spørgsmål af, om tjenestemanden aktivt har tilstræbt en faktisk optagelse af en aktiv gerning i forbundsstatens tjeneste før pensionsalderens indtræden?

4) Såfremt det (eventuelt også afhængigt af de i det tredje spørgsmål nævnte omstændigheder) anses for tilstrækkeligt at annullere den procentvise nedsættelse af pensionen:

Kan direktivets forbud mod forskelsbehandling begrunde at dette har forrang frem for modstridende nationale bestemmelser, som skal følges af en national dommer ved beregningen af pensionen, også for de optjeningsperioder, som ligger før det tidspunkt, hvor direktivet blev direkte anvendeligt i national ret?

5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende: Hvilket tidspunkt refererer en sådan »tilbagevirkende kraft« til?

⁽¹⁾ EFT L 303, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Münster (Tyskland) den 17. maj 2017 — Harry Mensing mod Finanzamt Hamm

(Sag C-264/17)

(2017/C 283/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Münster

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Harry Mensing

Sagsøgt: Finanzamt Hamm

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 316, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾ (herefter »momsdirektivet«) fortolkes således, at afgiftspligtige videreforhandlere også kan anvende fortjenstmargenordningen på leveringer af kunstgenstande, der er blevet leveret til dem inden for Fællesskabet af kunstneren eller af dennes retssuccessor, idet der ikke er tale om de i momsdirektivets artikel 314 anførte personer?